• Prof.Dr. Ferucio Laurentiu Tiplea

• Asist.Prof.Dr. Cătălin Bîrjoveanu

Department of Computer Science "Al.I.Cuza" University of Iaşi C 301

Tel: (0232) 201538

Examen Final – Soluţii

1. Protocolul de mai jos (datorat lui Woo și Lam) are scopul de a mijloci autentificarea unui client A către un alt client B prin intermediul unui server S (în protocol, $\{x\}_K$ înseamnă x criptat cu K, iar K_{XY} reprezintă cheia partajată de X și Y):

 $A \rightarrow B : A$

(2) $B \rightarrow A$: N_b

 $\{N_b\}_{K_{AS}}$

 $B{\rightarrow} S$ $\{A, B, \{N_b\}_{K_{AS}}\}_{K_{BS}}$

(5) $S \rightarrow B : \{A, B, N_b\}_{K_{BS}}$

(a) Explicați modul în care funcționează protocolul (furnizați cât mai multe detalii convingătoare asupra realizării obiectivului acestuia).

Soluție: La solicitarea de autentificare inițiată de A la pasul 1, A primește un nonce ce va fi folosit ca element de verificare a identității (pasul 2). A răspunde cu nonce-ul primit, criptat cu cheia K_{AS} (această cheie este cunoscută doar de A și serverul S și, deci, exceptând S, numai A poate să producă mesajul de la pasul 3). B va verifica identitatea lui A solicitând serverului S să decripteze $\{N_b\}_{K_{AS}}$, cu cheia partajată de el cu A (pasul 4). În urma decriptării, B va accepta demonstrația de identitate a lui A numai dacă elementul obținut prin decriptare de către server este chiar nonce-ul ales de B la pasul 2 (aceasta deoarece, exceptând serverul, numai A ar fi putut să cripteze N_b prin $\{N_b\}_{K_{AS}}$).

Serverul S este autoritate de încredere, iar comunicația dintre el și B este securizată prin criptare. (b) Se știe că acest protocol este vulnerabil la atac prin interpunerea unui intrus între participanții la

protocol. Prezentați un astfel de atac.

Soluție: Notăm prin I(X) intrusul I ce impersonifică X. Un atac asupra protocolului Woo-Lam este următorul:

(1) $I(A) \rightarrow B$: A

(2) $B \rightarrow I(A)$

 $\begin{array}{cccc} (3) & I(A) \rightarrow B & : & N_b \\ (4) & B \rightarrow I(S) & : & \{A, B, N_b\}_{K_{BS}} \end{array}$

(5) $I(S) \rightarrow B$: $\{A, B, N_b\}_{K_{BS}}$

Impersonificând pe A, intrusul nu criptează nonce-ul N_b la pasul 3 pentru ca apoi, prin impersonificarea serverului, intrusul să poată returna lui B chiar mesajul trimis de B, mesaj ce conține N_b necriptat. In esență, intrusul evită criptarea lui N_b care ar constitui metodă de verificare a identității și, ca urmare, va trebui să impersonifice serverul pentru a nu-l lăsa pe acesta să decripteze N_b cu K_{AS} (ceea ce ar produce un mesaj diferit de N_b).

- 2. Schema Fiat-Shamir de identificare are următoarea descriere:
 - Stabilirea parametrilor. Se generează două numere prime distincte p și q, se calculează n = pqși se alege un parametru de securitate t. Numerele p și q sunt secrete, iar n și t sunt publice;
 - Alegerea unei valori de identificare. Entitatea A alege un parametru secret $s \in \mathbf{Z}_n^*$ și face publică valoarea $v=(s^2)^{-1} \mod n$ (se știe că este intractabil a determina s cunoscând v și n);

7p

Date: Feb 16, 2008

7p

- Protocolul de identificare. Dacă A dorește să se identifice față de B, atunci el va repeta de t ori următorul protocol:
 - (1) A alege aleator un număr r, calculează $x = r^2 \mod n$ și trimite x lui B;
 - (2) B alege aleator un bit $b \in \{0,1\}$ şi îl trimite lui A;
 - (3) A calculează $y = rs^b \mod n$ și trimite y lui B;
 - (4) dacă $y^2v^b \not\equiv x \bmod n$ atunci B respinge demonstrația de identitate a lui A și abortează protocolul.

Dacă protocolul nu a fost abortat în nici una din cele t iterații atunci, după ultima iterație, B acceptă demonstrația de identitate a lui A.

Arătați următoarele:

(a) Dacă A și B urmează întocmai schema Fiat-Shamir, atunci B va accepta demonstrația de identitate a lui A.

Soluție: B acceptă demonstrația de identitate a lui A dacă în fiecare din cele t iterații este verificată congruența $y^2v^b\equiv x \mod n \ (r,\ x,\ b\ \text{și}\ y\ \text{depind}\ \text{de iterație})$. Insă, dacă A și B urmează protocolul, această congruență este satisfăcută deoarece:

$$y^{2}v^{b} \equiv (rs^{b})^{2}((s^{2})^{-1})^{b} \bmod n$$
$$\equiv r^{2} \bmod n$$
$$\equiv x \bmod n$$

(b) Dacă în două iterații distincte ale protocolului entitatea A generează același parametru r inversabil modulo n, iar B generează biți diferiți (în pasul (2)) în aceste iterații, atunci orice intrus care poate obține informațiile ce circulă între A și B poate determina parametrul secret s al lui A în timp polinomial determinist.

12p = 0 şi,

Soluție: Presupunem că, pentru un același r inversabil modulo n, la iterația a i-a se alege b=0 și, deci, se răspunde cu $y_0=r \ mod \ n$, iar la iterația a j-a $(j\neq i)$ se alege b=1 și, deci, se răspunde cu $y_1=rs \ mod \ n$. Atunci,

$$s = y_1 y_0^{-1} \bmod n$$

Cum inversul modular și înmulțirea modulară se realizează în timp $\mathcal{O}((\log n)^3)$, deducem că s se poate determina în timp polinomial determinist.

(c) Orice terță parte C se poate identifica către B ca fiind A cu probabilitatea $1/2^t$.

17p

7p

Soluţie: Fie C o terţă parte ce rulează protocolul cu B, încercând să se identifice drept A. La pasul 1, C alege arbitrar un număr y și un bit b, calculează $x=y^2v^b \mod n$ (v este public) și trimite x lui B. Dacă C primește la pasul 2 chiar bitul b, atunci el va răspunde la pasul 3 cu y și, implicit, congruenţa $y^2v^b\equiv x\mod n$ va fi satisfăcută. Ca urmare, B nu va aborta protocolul într-o astfel de iteraţie. Dacă acest lucru va putea fi repetat de t ori în secvenţă, atunci B va accepta demonstraţia de identitate a lui C (pe care îl va crede ca fiind A). Probabilitatea ca B să aleagă la o iteraţie exact bitul b ales anterior de C este 1/2. Probabilitatea ca aceasta să se întâmple de t ori la rând este $1/2^t$, ceea ce încheie demonstraţia.

Soluție alternativă (teoretică): bitul 0 este trimis de t ori la rând (în practică, nici un generator aleator nu va face aceasta).

Punctajul minim la proba scrisă, pentru promovarea examenului, este de 20p.